

det skal have sit Navn efter sin Grundvold, burde vi snarere kalde det et Gjøtt-system, thi hvad er det vel Andet end et størartet Gjøtteri, der derved grundlægges, og lad mig sige det, et Gjøtteri, der hviler paa Principer, som slet ikke have det Mindste at bestille med Bedømmelsen af den sande og virkelige Skatteevne? Allerede i det derefter affattede Forslags § 1 træder dette Gjøtteri os imøde i Form af runde Tal, hvormed man fordeler 1 Million mellem de tre forskjellige Grupper i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistricterne. Her tales ikke et Ord om Skatteevne; nei, det er det Underordnede, det Subsidiaire. Millionen deles efter Fordelingen i det af Regjeringen for et Aar siden indbragte Forslag, der omfattede en Skat af 2,750,000 Rbd. Dette Regjeringsforslag var med Hensyn til Fordelingen mellem Hovedgrupperne bygget paa Fordelingen i Loven af 21de Marts 1864 plus Hartkornskatten. Jeg troer altsaa, at jeg kommer Sandheden meget nær, naar jeg siger, at det Forslag, som de Herrer her have opstillet med Hensyn til Fordelingen mellem de 3 Grupper, hviler paa Loven af 21de Marts 1864. Det er i alt Fald meget lidt, at det differerer derfra, da en Fordeling efter Contingenterne i Loven af 1864 plus Hartkornskatten paa de forskjellige Hovedgrupper vilde give Kjøbenhavn og Kjøbstæderne hver 2,000 Rbd. Mindre end efter dette Contingentforslag, og altsaa Landdistricterne 400 Rbd. Mere. Men naar vi nu ville gjentagde os de Forhandlinger, der gif forud for Vedtagelsen af Loven af 21de Marts 1864, saa vilde vi erindre, hvorledes Alle dengang vare enige om at erkjende, at den deri opstillede Fordeling var i allerhøjeste Grad vilkaarlig. Jeg troer endog saa, at den ærede Indenrigsminister, der forelagde Forslaget til hiin Lov, sagde, at den var bygget paa et aldeles løst Skjøn. Man var endvidere dengang enig om en anden Ting, og det var, at de Regler, hvorefter Beløbene skulde fordeles mellem de mindre Grupper, ikke kunde siges at føre til en Fordeling, der vilde blive et virkeligt og sandt Udtryk for den tilstedeværende Skatteevne, men man saa sig ikke istand til da at opstille noget Bedre, forinden der, hvad man

udtrykkeligt fremhævede, forelaa en fuldstændig Indtægtsøversigt for det hele Land. Nu, da en saadan fuldstændig Indtægtsøversigt for det hele Land foreligger i Resultatet af Rigningen i 1864, forekommer det mig derimod, mine Herrer, at man med en vis Willighed kunde forlange, at den anden ærede Side af Udvalget, der opstiller sit Forslag, skulde have taget et vist Hensyn til, hvad der forelaa i denne Indtægtsøversigt. Men hiin Side af Udvalget har slet intet Hensyn taget dertil. Men, mine Herrer, lad os tage Hensyn dertil; lad os undersøge, hvorledes den Million, som de Herrer fordele, vilde være bleven fordeelt, dersom de til Grund for Fordelingen havde lagt Rigningsøversigten af 1864. I følge denne fordeelte den skattepligtige Indtægt her i Landet sig saaledes: I Kjøbenhavn 17,992,000 Rbd., i Kjøbstæderne 16,523,000 Rbd. og i Landdistricterne 56,458,000 Rbd. Naar vi nu herefter vilde fordele 1 Million, med Fradrag af 8,000 Rbd., som er det Beløb af denne Million, som med Dette vil blive at udrede af de incorporerede Districter — Angivelsen af dette Beløb til 8,000 Rbd. grunder sig paa en Beregning, som isjer fremkom fra Regjeringen eller maa sies fra det da nedsatte Udvalg; jeg husker det i Dieblittet ikke saa nøie —, saa vilde vi see, at Kjøbenhavn i saa Tilfælde skulde udrede 196,000 Rbd., Kjøbstæderne 180,000 Rbd. og Landdistricterne i Forening med de incorporerede Districter 624,000 Rbd., det vil sige 616,000 Rbd. + 8,000 Rbd. De ville see, mine Herrer, at det er en reen Bagatel, som Kjøbenhavn derved vilde faae Mere at udrede, nemlig kun 1,000 Rbd., medens Forholdet for Kjøbstæderne vilde stille sig særdeles uheldigt, idet de da vilde faae 30,000 Rbd. Mere at udrede, medens Landdistricterne derimod vilde faae 31,000 Rbd. mindre end efter det Forslag, som her er opstillet. Det være nu langt fra min Mening at ville gjøre gjældende, at de Herrer udelukkende burde have lagt denne Fordeling til Grund for deres Forslag — paa ingen Maade; jeg erkjender, at den Rigning, som fremkom i 1864, ikke i enhver Henseende kunde siges at være et sandt Udtryk for den tilstedeværende Skatteevne —, men jeg mener, at der dog burde have været taget et vist Hensyn til dens Resultater, og